

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29Csp/74/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122204658
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122204658.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX C. D., zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: 365.bank, a.s., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31340890, zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, 81 105 Bratislava, IČO: 36 853 186, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydaní bezdôvodného obohatenia 860,22 Eur a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. U r č u j e, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere dostupná pôžička, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 6.2.2009, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 860,22 EUR s 5 % úrokom z omeškania ročne od 25.05.2022 do zaplataenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere dostupná pôžička, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 6.2.2009, v časti (2) Zmluva o úvere, bod (4), v znení: „Klient vyhlasuje, že nemá* osobitný vzťah k Banke v zmysle ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitá splatnosť poskytnutého úveru, ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere dostupná pôžička, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 6.2.2009, v časti (2) Zmluva o úvere, bod (7), v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, sa budú rozhodovať v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo Všeobecných obchodných podmienkach.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 17.05.2022 sa voči žalovanému domáhal určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.02.2009 je bezúročný a bez poplatkov; ďalej vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 860,22 Eur s prísli. a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v časti 2 Zmluvy o úvere bodu 4 a 7.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril zmluvu o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX dňa 06.02.2009 v predmete poskytnutia úveru vo výške 2.000 Eur, ktorý sa zaviazal žalovanému zaplatiť v päťdesiatich mesačných splátkach vo výške 71,27 Eur s konečnou splatnosťou 21.04.2013 s tým, že

ročná úroková sadzba bola vo výške 24 %, RPMN vo výške 26,81 % a priemerná hodnota RPMN 19,29 % s celkovou výškou nákladov 1.183,28 Eur. Žalovanému za tento úver uhradil sumu 3.568,41 Eur.

3. V žalobe absentujú obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, RPMN, ako aj celkové náklady spotrebiteľa. Zmluva neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený 26,81 %. Taktiež je v predmetnej zmluve uvedená nesprávna výška celkových nákladov vo výške 1.183,28 Eur. Celková výška nákladov z matematického hľadiska musí zodpovedať rozdielu medzi sumou, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť v danom prípade vo výške 3.563,50 Eur a výškou poskytnutého úveru 2.000 Eur čo jej suma 1.563,50 Eur a nie suma 1.183,28 Eur.

4. Na základe uvedeného je potom predmetný úver bezúročný a bez poplatkov a žalovaný mal nárok iba na vrátenie nesplatenej istiny úveru. Bezdôvodné obohatenie uplatňuje len vo výške 860,22 Eur, ktoré pozostáva zo splátok zaplatených od 21.05.2012 do 26.06.2013. Taktiež úrok z úveru vo výške 24 % považuje za neplatný pre rozpor s dobrými mravmi.

5. Zmluvná podmienka uvedená v časti 2 v bode 4 Zmluvy bola určená za neprijateľnú podmienku komisiou zo dňa 24.01.2017 a pokiaľ ide o rozhodcovskú doložku ide o zmluvné dojednanie, v zmysle ktorého spory vyplývajúce z úverovej zmluvy sa budú riešiť výlučne pred rozhodcovským súdom. Takáto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa, keďže spotrebiteľ sa vopred vzdáva svojich práv vyjadriť nesúhlas s rozhodcovskou doložkou. Uvedená zmluvná podmienka už bola opakovane všeobecnými súdmi vyhlásená za neprijateľné zmluvné dojednanie.

6. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Vo vyjadrení uviedol, že zmluvný vzťah medzi stranami sporu bol ukončený 26.06.2013, pričom žalovaný nerozporoval žiadnu náležitosť zmluvy o úvere, prípadne iné dohodnuté podmienky. Takmer 9 rokov po splatení úveru bola podaná žaloba o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a vydanie bezdôvodného obohatenia a preto sa javí ako špekulatívna a šikanózna. O nepoctivej motivácii žalobcu svedčí skutočnosť, že sa nepokúšal odstrániť domnelé nedostatky zmluvy o úvere korektne v zmysle zásady pacta sunt servanda napr. štandardným uzavretím dodatku k zmluve. V ďalšom svojom vyjadrení poukázal na šikanózný výkon práva zo strany žalobcu pri podaní uvedenej žaloby. Žalobca namiesto zodpovedného prístupu k splneniu svojho dlhu sa účelovo rozhodol zneužiť svoje spotrebiteľské postavenie a špekulatívne napadnúť vybrané zmluvné podmienky a to takmer po dvanástich rokoch od uzavretia zmluvy a takmer po deviatich rokoch od splatenia úveru. Žalovaný má za to, že v danej veci ide o tzv. učebnicový príklad zisťného zneužitia spotrebiteľskej legislatívy na úkor žalovaného, ktorý bol primárne uskutočnený za účelom ekonomického zvýhodnenia žalobcu. Žalobca namieta, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o výške počtu a termínov splátok. Namietanie uvedeného nedostatku zmluvy po takmer deviatich rokoch splatenia celého úveru vykazuje znaky zjavného zneužitia práva čo nemôžu súdy akceptovať ani v spotrebiteľských sporoch. Nemožno opomenúť, že vecná racionálna argumentácia k tejto námietke pritom v žalobe absentuje a navyše je v príkrom rozpore s realizovaným faktickým konaním žalobcu. Ďalej žalobca tvrdí, že zmluva o úvere neobsahuje správne údaje o výške RPMN. Údajný výpočet RPMN prostredníctvom internetovej kalkulačky, pritom nemožno považovať za legitímny a zákonný. Z nepreukázaného výpočtu nie je jasné, ktorý nástroj mal byť pri výpočte použitý, akým spôsobom uvedený nástroj funguje a aký vzorec v danom výpočte využíva. Žalobca použil na účely svojho výpočtu internetovú kalkulačku dostupnú na webovom portáli E., na ktorú odkazuje Ministerstvo financií SR. Pri hypertextovom odkaze však Ministerstvo financií SR upozorňuje, že ide iba o výpočet na informatívne, teda právne nezáväzné účely. Žalobca v tomto smere poukazuje na právne záväzný rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 19.12.2019 vo veci C 290/19, v zmysle ktorého, ak veriteľ uvedie v zmluve o úvere presnú výšku RPMN, nie ako rozpätie hodnôt splnil si voči spotrebiteľovi svoju informačnú povinnosť. V ďalšom vyjadrení poukázal na nedôvodnosť uvedenej námietky s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R/86/2021.

7. Pokiaľ ide o neprijateľné zmluvné podmienky žalobca tendenčne tvrdí, že predmetné ustanovenie, ani len príkladmo neuvádza, kto je považovaný za osobu s osobitným vzťahom k banke, nie je z pohľadu priemerného spotrebiteľa dostatočne určité, čo môže spôsobiť neschopnosť spotrebiteľa vyhodnotiť jeho vzťah k banke. V dobrej viere, preto poukazuje na nevyvrátiteľnú právnu domnienku vyjadrenú v § 15 zák. č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov SR. Pokiaľ ide o druhú neprijateľnú zmluvnú podmienku, žalovaný voči žalobcovi neinicioval žiadne rozhodcovské

konanie. Následne považuje za nekorektné, ak žalobca nepriložil k žalobe pôvodné, ako aj aktuálne znenie príslušných všeobecných obchodných podmienok, ktoré žalovaný neustále aktualizuje v súlade s rozhodovacou praxou. Žalobca odkazuje na závery Komisie na posudzovanie neprijateľných zmluvných podmienok zo dňa 24.01.2017, v ktorých nebolo posudzované ustanovenie zmluvy, ale ustanovenie obchodných podmienok. Navyše závery, nie sú pre súd právne záväzné, nevzťahujú sa na všeobecné obchodné podmienky účinné v čase uzavretia úverovej zmluvy a nezohľadňujú neskôr vydané uznesenie NS SR zo dňa 27.05.2020 pod sp. zn. 4Cdo/9/2019. Voči uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniesol žalovaný námietku premlčania uplynutím ako subjektívnej, tak aj objektívnej premlčacej doby. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty je určujúcim momentom, keď sa oprávnený dozvie o skutočnostiach, na základe ktorých môže uplatniť nárok na súde. Pri úverových vzťahoch má dlžník vedomosť o tom komu plní bezprostredne po uzavretí zmluvy. Dlžník uzavrel zmluvu o úvere so žalovaným dňa 06.02.2009, a rozsah bezdôvodného obohatenia je spotrebiteľovi zrejmy najneskôr pri splatení úveru, resp. pri realizácii poslednej splátky. Vtedy nepochybne vie určiť, akú celkovú čiastku veriteľovi uhradil. Poslednú mimoriadnu splátku žalobca uhradil dňa 26.06.2013, čím splatil celý zostatok úveru. Tieto znalosti mu nepochybne stačia na iniciovanie súdneho konania o vydaní bezdôvodného obohatenia. Či ide skutočne o bezdôvodné obohatenie alebo nie, určí záväzne až súd. Preto nemožno počítat' začiatok subjektívnej premlčacej lehoty od momentu, keď spotrebiteľovi niekto údajne poskytol právne posúdenie veci. V liste Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS informovalo dlžníka o tom, že podľa ich názoru je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov a ak žalovaný preplatil poskytnutú istinu má nárok na vrátenie tohto preplatku z titulu bezdôvodného obohatenia. K objektívnej premlčacej dobe uviedol, že táto bola trojročná a preto nárok žalobcu bol ku dňu podania žaloby premlčaný. Pri objektívnej premlčacej lehote je nutné vysporiadať sa so závermi rozsudku Súdneho dvora C 485/19. Z tohto rozhodnutia vyplýva, že nie je v súlade so zásadou efektivity, aby sa pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila trojročná objektívna premlčacia lehota, ktorá začne plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu. To však neznamená, že by sa objektívna premlčacia lehota nemala uplatniť vôbec. Súdny dvor EÚ totižto vychádzal z predpokladu, že pri dlhodobých úverových vzťahoch môže táto lehota uplynúť ešte predtým, ako dôjde k ukončeniu zmluvy, čo však v danej veci neplatí.

8. Žalobca v replike podaniu žalovaného naďalej zotrval na svojej právnej argumentácii a skutkových tvrdeniach s tým, že predložený výpočet RPMN považuje za správny, pretože predstavuje výpočet na základe oficiálnej interaktívnej kalkulačky Ministerstva financií SR. Z argumentácie žalovaného vyplýva záver, že akýkoľvek výpočet realizovaný oficiálnou kalkulačkou je de facto nesprávny. Na druhej strane, však v konaní nepredložil na základe akého spôsobu žalovaný dospel k svojmu výsledku.

9. Pokiaľ ide o námietku premlčania, túto považuje za nedôvodnú s prihliadnutím na vývoj judikatúry vydané Ústavným súdom SR a Najvyšším súdom SR, predovšetkým v súvislosti s vydaním rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci 485/19 a v spojených veciach C 698/18 a C 699/18, ktorý vyústil až do ustálenej súdnej praxe, z ktorej vyplýva, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný ani v subjektívnej dvojročnej ani desaťročnej objektívnej premlčacej doby.

10. Vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v časti 2 bodu 4 týkajúceho sa vyhlásenia o neexistencii osobitného vzťahu k banke a o možnosti okamžitej splatnosti úveru z dôvodu nepravdivosti tohto vyhlásenia uviedol, že dôvod, pre ktorý môže banka pristúpiť k jednostrannému ukončeniu zmluvného vzťahu formou mimoriadneho zosplatnenia je formulovaný rozsiahlo a dokonca sa vzťahuje na situáciu, ktorá sa vôbec netýka porušenia povinnosti splácať úver riadne a včas. V daných súvislostiach poukazuje aj na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách v zmysle, ktorých vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné vnímať ako prostriedok ultima ratio s tým, že zmluvná podmienka, ktorá umožňuje veriteľovi kedykoľvek vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru i z dôvodov, ktoré nespočívajú v omeškaní dlžníka s plnením peňažného záväzku je neprijateľná, pretože v rozpore s ust. § 54 ods. 1 OZ sa odchyľuje od ust. § 53 ods. 9 OZ, podľa ktorého môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 OZ.

11. Vo vzťahu k neprijateľnosti rozhodcovskej doložky poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax všeobecných súdov SR Súdneho dvora EÚ, ako aj rozhodnutí najvyšších súdnych autorít, teda Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR.

12. Žalovaný v duplike súdu predložil výpočet RPMN s tým, že ide o správny údaj uvedený v zmluve o úvere. A naďalej zotrval na svojej právnej argumentácii vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvných podmienok, ako aj k vznesenej námietke premlčania.

13. Súd na základe skutkových tvrdení žalobcu, popretí skutkových tvrdení žalovaného, oboznámením zmluvy o úvere, žiadosti o úvere, uplatnením dohody o zrážkach zo mzdy, výpočtami RPMN, ako aj ďalším spisovým materiálom zistil tento skutkový stav:

14. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 06.02.2009 zmluvu o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX v predmete poskytnutia úveru vo výške 2.000 Eur s uvedením dátumu prvej platby dňa 21.03.2009, výšky mesačnej splátky 71,27 Eur, poistenia úveru s označením komplexný súbor poistenia, počtu splátok 50, dátum každej ďalšej splátky vždy k 21. dňu v mesiaci, dátumu konečnej splatnosti 21.04.2013, celkovej výšky nákladu 1.183,28 Eur, priemerné hodnoty RPMN 19,29 %, RPMN 26,81 %, ako aj úrokovej sadzby 24 %.

15. Podľa predloženého výpisu z úverového účtu žalobca v prospech žalovaného za poskytnutý úver uhradil sumu 3.568,41 Eur. V predmetnom konaní sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia iba vo výške úhrad realizovaných od 21.05.2012 do 26.06.2013 vo výške 860,22 Eur.

16. Obsahom zmluvného dojednania v časti 2 bodu 4 Zmluvy je vyhlásenie klienta, že nemá osobitný vzťah k banke v zmysle ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.

17. V časti 2 bodu 7 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o ich vznik, platnosť a výklad budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo všeobecných obchodných podmienkach.

18. Podľa § 2 zák. č. 258/2001 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

(d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

(e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

19. Podľa § 4 zák. č. 258/2001 Z.z.,

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
 - b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
 - c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
 - d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
 - e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
 - f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
 - g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
 - h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
 - i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
 - j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
 - k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
 - l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
 - m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
 - n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
 - o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
 - p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
 - q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
 - r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
 - s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.
- 3) Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe
- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
 - b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

4) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

5) Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

6) V súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s

predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.
7) Veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

20. Podľa § 107 OZ,

(1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

(3) Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, príhľadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

21. Podľa § 451 OZ,

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

23. Je nesporné, že žalobca sa predmetnou žalobou domáha bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého na základe Zmluvy o úvere dostupná pôžička zo dňa 06.02.2009 pod č. XXXXXXXXXXXX.

24. Podľa názoru súdu žalobca sa podanou žalobou môže domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z úverovej zmluvy a to bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu. Platí totiž ust. § 137 písm. c) CSP., podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Týmto osobitným predpisom je zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, ktorý v ust. § 3 ods. 5 umožňuje spotrebiteľovi proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom, domáhať sa proti porušiteľovi na súde ochrany svojho práva.

25. Uvedený záver vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.01.2022 pod sp. zn. 4Cdo/223/2020, ktorý bol prijatý ako stanovisko č. 10/2022.

26. Súd prvej inštancie sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu o absencii obligatórnej náležitosti zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z.

27. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24.01.2018 pod sp. zn. 6Cdo/29/2017 nesporne vyplýva, že za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu treba považovať predovšetkým rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu a rozhodnutia súdov SR vydané Najvyšším súdom Slovenskej republiky od 01.01.1993, ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, v ktorých bol opakovane potvrdený určitý právny názor, alebo výnimočne aj jednotlivé rozhodnutie, pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia Najvyššieho súdu SR názory obsiahnuté v tomto rozhodnutí nespochybnili, prípadne ich akceptovali a vecne na ne nadviazali (R71/2018 - Zbierka stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 8/2018). Z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 7Cdo/112/2019 zo dňa 17.10.2019 a 1Cdo/183/2018 z 25.02.2020 nesporne vyplýva, že pokiaľ ide o posúdenie správnosti záveru odvolacieho súdu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny a úrokov a preto je potrebné úver na jej základe poskytnutý považovať za bezúročný a bez poplatkov je potrebné uviesť, že eurokonformný výklad ust. § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo to, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke pripadať na istinu, aká na úrok za poskytnutie úveru a aká na iné platby. V uvedenej súvislosti dovolací súd uviedol, že aj podľa

záverov uvedených v rozhodnutí Súdneho dvora zmluva o úvere uzatvorená na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa a to bezplatne kedykoľvek počas doby trvania zmluvy.

28. Žalobca ďalej namietal nesprávnosť RPMN z dôvodu nesprávnosti celkovej výšky nákladov, ktorá bola uvedená v sume 1.183,28 Eur, pričom z matematického hľadiska uvedená suma musí zodpovedať rozdielu medzi sumou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v danom prípade 3.563,50 Eur a výškou poskytnutého úveru v sume 2.000 Eur, čo predstavuje sumu 1.563,50 Eur, ktorý je v rozpore s údajom uvedeným v zmluve o úvere.

29. Z predložených listinných dôkazov nesporne vyplýva, že žalovaný do celkových nákladov nezapočítal poplatok za komplexný súbor poistenia.

30. Podľa § 2 písm. c) bodu 5 zák. č. 258/2001 Z.z., celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru s výnimkou poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom, ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

31. V tomto smere poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 2CoCsp/42/2020, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie voči žalovanému pod sp. zn. 29Csp/202/2019.

32. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôraznil, že údaje o hodnote RPMN a priemernej RPMN sú informatívne údaje, ktorých úlohou je poskytnúť spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere informáciu o tom, či úver, ohľadom ktorého sa chystá uzavrieť úverovú zmluvu s ohľadom na jeho RPMN (ktorá musí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako jej obligatórna náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. j) zák. č. 258/2001 Z.z.), je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu výhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom. Dodávateľ musí v zmysle § 4 ods. 2 písm. k) citovaného zákona uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch v § 4 ods. 3 sankcionuje neuviedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa, môže z hľadiska posudzovania výhodnosti, resp. nevýhodnosti úveru spotrebiteľom pôsobiť dokonca negatívnejšie ako samotné neuviedenie RPMN. Teda, ak zmluva obsahuje aj údaj o RPMN, ako aj údaj o priemernej RPMN, ktorá je v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa, spotrebiteľ je pri takomto porovnaní zavádzaný v tom smere, že v dôsledku tohto nesprávneho údaju môže nadobudnúť presvedčenie, že podobné úvery sú na trhu poskytované v priemere s vyššou RPMN, a teda, že úver, ktorý mu má byť poskytnutý na základe navrhovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je v porovnaní s konkurenciou na trhu výhodnejší ako v skutočnosti. Pritom ide o konanie v omyle, čím vzniká hrozba ujmy. Preto nesprávne uvedenie RPMN či priemernej RPMN je vážnym porušením zákona a má vplyv na vznik možných pochybností o rozsahu záväzku. Za nesprávne uvedenie RPMN, resp. priemernej RPMN treba považovať rovnako stav, keď priemerná RPMN je zavádzajúca a potenciálne ohrozuje spotrebiteľa pri jeho rozhodnutí o záväzku, ktorý je predmetom vadnej kontraktácie (do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/243/2016).

33. Podľa odvolacieho súdu, ak zmluva obsahuje údaj o RPMN, ktorá je v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa, spotrebiteľ je pri takomto porovnaní zavádzaný v tom smere, že v dôsledku tohto nesprávneho údaju môže nadobudnúť presvedčenie, že podobné úvery sú na trhu poskytované v priemere s vyššou RPMN, a teda že úver, ktorý mu má byť poskytnutý na základe navrhovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je v porovnaní s konkurenciou na trhu výhodnejší. Za nesprávne uvedenie RPMN je preto považovať rovnako stav, keď je RPMN zavádzajúca a potenciálne ohrozuje spotrebiteľa pri jeho rozhodnutí o záväzku. Súčasne uviedol, že pokiaľ v predmetnej veci uzatvorenie poistenia bolo

podmienkou pre získanie úveru, náklady súvisiace s poistením majú nepochybne vplyv na určenie celkovej výšky nákladov a rovnako mali byť zahrnuté do výšky RPMN. Pokiaľ sa tak nestalo, je RPMN v zmluve uvedená nesprávne, čoho dôsledkom je v zmysle vyššie uvádzaných záverov situácia, ako keby RPMN nebola uvedená v zmluve vôbec.

34. S poukazom na vyššie vyslovený právny názor odvolacieho súdu, súd dospel k záveru o nesprávnosti výpočtu RPMN zo strany žalovaného, keď do celkových nákladov spotrebiteľa nezahrnul aj náklady za poskytnutú doplnkovú službu a to komplexný súbor poistenia. Zmluvné dojednanie o poskytnutí uvedenej doplnkovej služby je súčasťou formulárovej zmluvy bez uvedenia, že žalobca ako spotrebiteľ mohol poskytnutie uvedenej doplnkovej služby odmietnuť, preto súd vychádzal z predpokladu, že zmluvné dojednanie uvedenej doplnkovej služby bolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, a preto náklady, ktoré spotrebiteľovi vznikli s týmto poistením mali byť zahrnuté do celkových nákladov pre účely výpočtu RPMN. Na základe uvedeného je potom potrebné v zmysle ust. § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. považovať predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov a teda žalovanému vznikol iba nárok na zaplatenie istiny poskytnutého úveru. Z vyššie uvedeného dôvodu sa preto súd prvej inštancie už ďalšími námietkami bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nezaoberal.

35. Na základe absencie obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpokladanej v ust. § 4 ods. 2 písm. j) zák. č. 258/2001 Z.z. vznikol žalobcovi v súlade s ust. § 451 OZ nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške rozdielu realizovaných úhrad splátok úveru a poskytnutých úverových prostriedkov.

36. Žalobca žalovanému na predmetný účet zaplatil sumu 3568,41 Eur, teda pri poskytnutom úvere vo výške 2.000 Eur sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil o sumu 1568,41 Eur. Bezdôvodné obohatenie si však uplatňuje iba vo výške 860,22 Eur, ktoré pozostáva zo zaplatených splátok úveru od 21.05.2012 do 26.06.2013, čo sporné medzi stranami nebolo.

37. Podľa názoru súdu prvej inštancie právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia, sa môže premlčať tak v subjektívnej, ako aj objektívnej dobe. Ak sa povinný subjekt premlčania dovolá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Začiatok plynutia subjektívnej a objektívnej lehoty je stanovený odlišne a na sebe nezávislý je aj priebeh ich plynutia, ako aj ich skončenie. Pre začiatok plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, kedy sa oprávnený skutočne dozvedel, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto bezdôvodné obohatenie získal. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. V prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, t.j. subjektívna a objektívna. Subjektívna premlčacia doba je kratšia - 2-ročná a objektívna premlčacia doba je buď 3-ročná v prípade bezdôvodného obohatenia vzniknutého z nedbanlivosti alebo 10-ročná, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Podľa názoru súdu v posudzovanom prípade je rozhodujúcou otázkou kedy začala plynúť subjektívna 2-ročná premlčacia lehota. Za rozhodujúci pre začiatok jej plynutia treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť už skôr. V danom prípade teda nie je podstatná a rozhodujúca okolnosť, kedy sa žalobca pri riadnej starostlivosti musel alebo mohol dozvedieť, že na jeho úkor došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, ale je rozhodujúce kedy sa o tejto okolnosti skutočne dozvedel.

38. Z predloženého prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vyplýva, že dňa 04.03.2022 žalobca predložil zmluvu o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.02.2019. V ten deň ho po posúdení zmluvy informovali, že podľa ich názoru je pravdepodobné, že ide o zmluvu bezúročnú a bez poplatkov a taktiež je pravdepodobné, že táto obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Následne bol informovaný, že ak mu veriteľ poskytol úver vo výške 2.000 Eur a uhradil sumu 3568,41 Eur, čiže vyššiu sumu, ako mu bola veriteľom poskytnutá, pravdepodobne došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane veriteľa o sumu 1568,41 Eur. Združenie mu odporučilo obrátiť sa ohľadom právnych služieb na advokáta, ktorý posúdi skutkovú a právnu stránku veci (č. I. 13).

39. Aj judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky sa prikláňa ku skutočnej, teda nielen predpokladanej vedomosti oprávnenej osoby o všetkých skutkových okolnostiach odôvodňujúcich záver,

že došlo k bezdôvodnému obohateniu na jej úkor a kto toto bezdôvodné obohatenie získal. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 05.12.2018 pod sp. zn. I ÚS 430/2018 bez akýchkoľvek pochybností podporil úvahy odvolacieho súdu o tom, že žalobkyňa v konaní 22Co/53/2017 Krajského súdu v Prešove, ktorého rozhodnutie bolo predmetom ústavnej sťažnosti sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela od Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS, ktoré túto skutočnosť písomne potvrdilo dňa 08.08.2016. Vo veci 22Co/53/2017 Krajský súd v Prešove uvažoval so začiatkom plynutia subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia od momentu konzultácie a poučenia daného žalobkyni v danej veci združením, a takéto úvahy odvolacieho súdu považoval za ústavne konformné aj Ústavný súd, nakoľko sťažnosť podaná žalovanou v tejto veci odmietol, ako zjavne neopodstatnenú.

40. Zároveň z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 5Cdo/29/2021 a 7Cdo/79/2021 vyplýva, že nesprávny je právny názor, že subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere začala plynúť odo dňa, kedy žalobcovia zaplatili jednotlivé plnenia v súvislosti s existujúcou zmluvou o úvere nad rámec toho, na čo boli povinní. Je potrebné vychádzať z momentu, kedy si žalobcovia museli byť vedomí, že bez existujúceho (platného) dôvodu realizovali platby a týmto momentom je potom porada s právnym zástupcom.

41. Taktiež zo stanoviska Najvyššieho súdu SR 14/2022 (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.09.2021 pod sp. zn. 5Cdo/29/2021) vyplýva, že pre určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby v prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktorá je bezúročná a bez poplatkov je podstatná skutočná vedomosť spotrebiteľa o tom, že nemá (nemá) plniť splátky spotrebiteľského úveru vo výške dohodnutej v úverovej zmluve. Z odôvodnenia uvedeného stanoviska vyplýva, že momentom skutočnej vedomosti je porada, ktorú absolvoval spotrebiteľ s právnym zástupcom, kedy sa dozvedel o rozpore konkrétnych dojednaní zmluvy so zákonnou úpravou. Z uvedeného teda vyplýva, že pokiaľ žalobca bol poučený o vzniku bezdôvodného obohatenia zo strany občianskeho združenia dňa 04.03.2022 a žalobu súdu doručil 17.05.2022, potom nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia bol uplatnený v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby predpokladanej ust. § 107 ods. 1 OZ.

42. Pokiaľ ide o aplikáciu desaťročnej objektívnej premlčacej doby, súd prvej inštancie poukazuje na stanovisko Najvyššieho súdu SR R15/2022 (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.02.2022 pod sp. zn. 7Cdo/268/2021), z ktorého vyplýva, že analogická aplikácia desaťročnej objektívnej premlčacej doby súdmi Slovenskej republiky pri práve spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy je právnym dôsledkom prednosti rozsudku Súdneho dvora EÚ C 485/2019 zo dňa 22.04.2021 v právnom poriadku SR.

43. Z bodu 18 odôvodnenia stanoviska vyplýva, že vzhľadom na to, že podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ C - 485/19 zásada efektivity bráni vnútroštátnej úprave objektívnej trojročnej premlčacej lehote, je nevyhnutné na to tento typ nárokov subsidiárne uplatňovať desaťročnú objektívnu premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia a to bez skúmania zavinenia. Dovolací súd súčasne poukázal na vecnú správnosť názoru odvolacieho súdu, podľa ktorého vo vzťahu aplikovania desaťročnej alebo trojročnej objektívnej premlčacej doby, odvolací súd poukázal na bod 42 v spojení so záverom písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C 485/19 zo dňa 07.10.2019, kde Európska komisia uviedla, že článok VI. ods. 1 a článok VII. ods. 1 Smernice rady 93/13 EHS sa má vo svetle zásady efektivity vykladať tak, že mu odporuje taká vnútroštátna úprava, v zmysle ktorej spotrebiteľ, ktorý uplatňuje svoj nárok na vrátenie plnenia bezdôvodného obohatenia vzniknutého na základe plnenia spotrebiteľa z nekalej zmluvnej podmienky má pre uplatnenie desaťročnej objektívnej premlčacej doby povinnosť dokázať, že veriteľ úmyselne porušil práva spotrebiteľa.

44. Na základe vyššie uvedeného stanoviska Najvyššieho súdu SR tak súd I. inštancie dospel k záveru, že pokiaľ ide o nárok o vydanie bezdôvodného obohatenia zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy má súd prvej inštancie subsidiárne aplikovať desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu a potom nárok žalobcu na vydanie predmetného bezdôvodného obohatenia bol uplatnený v rámci uvedenej desaťročnej objektívnej doby a preto v žalobe o jeho vydanie vyhovel.

45. Zároveň priznal žalobcovi uplatnený úrok z omeškania vo výške 5 % ročne v súlade s ust. § 563 OZ v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. od 25.05.2022 do zaplatenia. Žaloba o vydanie

bezdôvodného obohatenia bola žalovanému doručená dňa 23.05.2022, preto v zmysle ust. § 563 OZ mal požadované bezdôvodné obohatenie vydať najneskôr do 24.05.2022 a tak dňom nasledujúcim sa dostal do omeškania s uvedeným plnením.

46. Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

47. Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

48. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

49. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,
s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,
t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,
u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,
v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,
w) požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

50. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

51. Žalobca sa predmetnou žalobou domáha určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvidíme v zmluve o úvere dostupná pôžička zo dňa 06.02.2009 pod č. XXXXXXXXXXXX.

52. Podľa názoru súdu I. inštancie žaloby upravené v ust. § 137 písm. c/ a d/ CSP nevyučujú žalobný návrh o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom vzťahu v zmysle ust. § 298 CSP. Zo samotného znenia ust. § 137 CSP je možné vyvodiť nepochybný záver, že obsahuje iba demonštratívny výpočet žalôb.

53. Aj zo znenia ust. § 298 CSP vyplýva, že súd môže v rozsudku v spotrebiteľskom spore aj bez návrhu určiť, že zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uvedené zákonné ustanovenie teda umožňuje, aby sa spotrebiteľ aj individuálnom spotrebiteľskom spore domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky bez súčasne uplatneného nároku na plnenie z neprijateľného zmluvného dojednanja.

54. Okrem iného zo samotného zák. ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľa na určení neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov tohto konania a predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

55. Platí, že členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 bod 1 Smernice rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

56. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú.

57. Súdny dvor EÚ v rozhodnutí sp. zn. C - 473/00 potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS.

58. Žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách aj v zmysle ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., z čoho taktiež naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýva. Uvedené je aj v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora na ochranu spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany.

59. Aj z rozhodnutia NS SR pod sp. zn. 6Ndc/20/2016 z 23.1.2017 vyplýva, že právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes.

60. Žaloba, ktorou sa žalobca domáha vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) CSP. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/27/2018, 6Cdo/127/2017).

61. Na základe vyššie uvedených skutočností, potom možno ustáliť, že žaloba o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nie je vylúčená, ani v individuálnom spotrebiteľskom spore.

62. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že v danom prípade ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, kde v časti 2 bodu 7 je uvedené, že všetky spory medzi zmluvnými stranami budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo všeobecných obchodných podmienkach.

63. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (článok 3 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách), takže aj v predmetnej veci v celom rozsahu je súdna kontrola neprijateľnosti zmluvných podmienok v časti rozhodcovskej doložky opodstatnená.

64. Vopred pripravená zmluvná podmienka predmetnej zmluvy o úvere, ktorú nemožno meniť individuálnym dojednaním svedčí o tom, že žalobca ako spotrebiteľ nemal vôľu, ale ani možnosť si rozhodcovskú doložku dojednať individuálne. Ak má byť rozhodcovská doložka právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo konkrétna voľba znamená. Kritériom pre záver, že nejde o individuálne dojednanú rozhodcovskú doložku je nepochybne forma uzatvorenej zmluvy, teda skutočnosť, že rozhodcovská doložka bola súčasťou formulárovej zmluvy o poskytnutí úveru. Takúto rozhodcovskú doložku nemožno v žiadnom prípade považovať za individuálne dojednanú, a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, a preto súd žalobe v uvedenej časti vyhovel.

65. Podľa § 35 zák. č. 483/2001 Z.z.,

(1) Banka a pobočka zahraničnej banky nesmú vykonávať s osobami, ktoré k nim majú osobitný vzťah, obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko by sa nevykonali s ostatnými klientmi. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pred uzavretím a vykonaním takého obchodu preveriť, či osoba, s ktorou takýto obchod vykonávajú, k nim nemá osobitný vzťah; táto osoba je povinná poskytnúť banke a pobočke zahraničnej banky pravdivé informácie, ktoré banka a pobočka zahraničnej banky potrebujú na účel tohto preverenia. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pravdivosť poskytnutých údajov písomne zabezpečiť v zmluve o nimi poskytnutej záruke alebo o vklade podľa § 5 písm. a) sankciou neplatnosti uzavretia tejto zmluvy a v zmluve o úvere podľa § 5 písm. b) sankciou okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy ku dňu, keď sa banka alebo pobočka zahraničnej banky dozvedela o nepravdivosti týchto údajov, vrátane splatnosti úrokov za celú dohodnutú dobu úveru.

(2) Banka a pobočka zahraničnej banky poskytujú osobám podľa odseku 1 úvery alebo záruky, len ak o tom jednomyselne rozhodne štatutárny orgán banky alebo vedúci pobočky zahraničnej banky na základe písomného rozboru príslušného obchodu a finančnej situácie žiadateľa. Z rozhodovania je vylúčená osoba, ktorej sa rozhodnutie týka.

(3) Do 30 dní po uplynutí kalendárneho roka je každá osoba uvedená v odseku 4 písm. a), b), c) a f) a odseku 5 písm. a), b), c) a f) povinná písomne oznámiť banke alebo pobočke zahraničnej banky všetky informácie potrebné na zistenie ďalších osôb, ktoré na základe vzťahu k oznamovateľovi majú k banke alebo k pobočke zahraničnej banky osobitný vzťah. Takto získané informácie sú banka a pobočka zahraničnej banky povinné spracovať do prehľadu osôb s osobitným vzťahom k nej a na požiadanie odovzdať Národnej banke Slovenska a Fondu ochrany vkladov na účely podľa osobitného predpisu.³²⁾ Opatrenie,²³⁾ ktoré vydá Národná banka Slovenska a ktoré sa vyhlasuje v zbierke zákonov, ustanoví náležitosti tohto oznámenia.

(4) Za osoby, ktoré majú osobitný vzťah k banke, sa na účely tohto zákona považujú

- a) členovia štatutárneho orgánu banky, vedúci zamestnanci banky, ďalší zamestnanci banky určení stanovami banky a prokurista banky,
- b) členovia dozornej rady banky,
- c) osoby, ktoré majú kontrolu nad bankou, členovia štatutárnych orgánov takýchto právnických osôb a vedúci zamestnanci takýchto právnických osôb,
- d) osoby blízke členom štatutárneho orgánu banky, dozornej rady banky, vedúcim zamestnancom banky alebo fyzickým osobám, ktoré majú kontrolu nad bankou,
- e) právnické osoby, na ktorých niektoré z osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d) majú kvalifikovanú účasť,
- f) akcionári, ktorí majú kvalifikovanú účasť na banke, a akákoľvek právnická osoba, ktorá je pod ich kontrolou alebo ktorá má nad nimi kontrolu,
- g) právnické osoby pod kontrolou banky,
- h) členovia Bankovej rady Národnej banky Slovenska,
- i) audítor alebo fyzická osoba, ktorá vykonáva v mene audítorskej spoločnosti autorskú činnosť v banke,
- j) člen štatutárneho orgánu inej banky a vedúci pobočky zahraničnej banky,
- k) jej správca programu krytých dlhopisov a zástupca jej správcu programu krytých dlhopisov,
- l) osoby, ktoré majú uzavretý právny vzťah s bankou, ktorý môže viesť k vzniku kvalifikovanej účasti na banke.

(5) Za osoby, ktoré majú osobitný vzťah k pobočke zahraničnej banky, sa na účely tohto zákona považujú

- a) vedúci pobočky zahraničnej banky,
- b) členovia štatutárneho orgánu alebo dozornej rady zahraničnej banky,
- c) osoby, ktoré majú kontrolu nad zahraničnou bankou, členovia štatutárnych orgánov takýchto právnických osôb,
- d) osoby blízke³⁰⁾ osobám uvedeným v písmene a) alebo b) alebo fyzickým osobám, ktoré majú kontrolu nad zahraničnou bankou,
- e) právnické osoby, na ktorých niektoré z osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d) majú kvalifikovanú účasť,
- f) akcionári, ktorí majú kvalifikovanú účasť na zahraničnej banke, a akákoľvek právnická osoba, ktorá je pod ich kontrolou alebo ktorá má nad nimi kontrolu,
- g) právnické osoby pod kontrolou zahraničnej banky,
- h) členovia Bankovej rady Národnej banky Slovenska,
- i) audítor alebo fyzická osoba, ktorá vykonáva v mene audítorskej spoločnosti audítorskú činnosť v pobočke zahraničnej banky,
- j) vedúci inej pobočky zahraničnej banky a člen štatutárneho orgánu banky.

66. Žalobca sa ďalej domáhal neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v časti 2 bodu 4, ktorej obsahom je jeho vyhlásenie, že nemá osobitný vzťah k banke v zmysle zákona o bankách a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť uvedenej zmluvy.

67. Definícia osôb majúcich osobitný vzťah k banke je uvedená v § 35 zák. č. 483/2001 Z.z.

68. Zároveň z ods. 1 uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že banka nemôže vykonávať s osobami, ktoré k nim majú osobitný vzťah obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko by nevykonali s ostatnými klientami. Banka je povinná pred uzavretím a vykonaním takéhoto obchodu preveriť, či osoba, s ktorou takýto obchod vykonáva k nim nemá osobitný vzťah a táto osoba je povinná poskytnúť banke pravdivé informácie. Banka je povinná pravdivosť poskytnutých údajov písomne zabezpečiť v zmluve o nimi poskytnutej záruke alebo vklade sankciou neplatnosti uzavretia tejto zmluvy a v zmluve o úvere sankciou okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy ku dňu, keď sa banka alebo pobočka zahraničnej banky dozvedela o nepravdivosti týchto údajov.

69. Súd I. inštancie sa stotožňuje s argumentáciou žalobcu o neprijateľnosti uvedeného zmluvného dojednania, ktoré umožňuje banke kedykoľvek vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v prípade zistenia nepravdivosti údajov o existencii osobitného vzťahu k banke.

70. Uvedené zmluvné dojednanie však odporuje zákonnej úprave § 35 ods. 1 Zákona o bankách, v zmysle ktorého banka, resp. pobočka zahraničnej banky nemôže s takýmito osobami uzatvárať iba tie obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko by nevykonali s ostatnými klientami. Uvedené zmluvné dojednanie však umožňuje banke v prípade zistenia existencie osobitného vzťahu klienta k bankovému subjektu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť každého úverového vzťahu, teda nie len toho rizikového. Zároveň v uvedenom zmluvnom dojednaní absentuje akékoľvek vysvetlenie pojmu osobitného vzťahu, z ktorého by bolo zrejmé aj z perspektívy priemerného spotrebiteľa, čo uvedený pojem znamená minimálne odkazom na konkrétne zákonné ustanovenie zákona o bankách, ktoré uvedený pojem upravuje.

71. Na základe vyššie uvedených skutočností, preto súd vyhovel žalobe aj v časti o neprijateľnosti vyššie uvedených zmluvných podmienok.

72. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

73. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

74. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi voči neúspešnému žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % o výške, ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.